

XIV EVROPSKA SMOTRA SRPSKOG FOLKLORA

POBEDNICI BEZ POBEĐENIH

Temišvar lep i sunčan, sa kišovitim intervalima. Centar srpske dijasporne, culture, lepote, mladosti, pesme, igre, nošnji, prelepih boja. I bogu se sve dopalo, kao i ljudima pa kiša nije padala, za vreme defilea učesnika i svečanog otvaranja. Ovog puta je bilo izuzetno svečano, jer su pored rumunskih zvaničnika prisustvovali i srpski ministar za dijasporu Srđan Srečković, državni sekretar u istom ministarstvu Miodrag

gradonačelnika Temišvara. Impozantan skup, na kome su domaćini uputili nedvosmislene poruke prijateljstva i divljenja onim što vide pred sobom, i očekivanjima od nastupa, verovali ili ne u gradskoj Operi. Predstavnici Republike Srbije su dostojanstveno pozdravili skup, jezgrovito i istinito govoreći o naporima koje država čini kako bi dijaspora konačno dobila svoj pravi status, mesto koje zaslužuje u svakom pogledu.

Jakšić, generalni konzul Srbije u Temišvaru Dragomir Radenković, te izaslanik predsed-

nika Borisa Tadića, Mladen Đorđević.

Manifestaciju koja je prvi put održana u Rumuniji, otvorio je Dr Slavomir Gvozdenović, predsednik Saveza Srba u ovoj susednoj i tradicionalno prijateljskoj zemlji. Zatim su se biranim rečima obratili učesnicima, bilo ih je više od 2000, iz čak 33 društva koja su se takmičila, i još desetak koja su imala revijalne nastupe, državni sekretar pri departmanu za međuetničke odnose Atila Marko i Adrian Orza, zamenik

Sliku oslikanu najlepšim bojama, dao je Mališa Ilić predsednika Saveza Srba u Austriji. Reče da ga je neko natučajući srpski upitao šta se to danas događa. Odgovorio je srpske narodne igre. Pitanje je usledilo, da li je to srpski balet možda, kada se održava u Operi? Mališa je rekao jeste, samo se ovaj balet igra srcem.

I eto, u 16 časova počeo je srpski balet u

temišvarskoj Operi. Zgrada Opere je lepa, sala prekrasna. Nastupi slobodno se može reći profesionalni. Za neke, koristimo diskreciono pravo da ih ne pomenemo, veličanstveni, spektakularni, neponovljivi, ko iz ruskih bajki. Lepa mladost divnih boja, mizike i igre. Pojedini nastupi, imali su takve vokalne deonice, da su i zaslužili nastup u operi. Pomisli li neko da je ovo novinarsko ulepšavanje, prevario se. Pisac bi ovo lepše opisao. Ni jednom gradu na svetu ne bi danas sve ovo ovako pristajalo kao Temišvaru. Mogli ste osetiti, uz vetar, kako prolaze seni Srba koji su na ovim prostorima, nekada živeli, a kiša, više su to suze radosnice nego li kiša. I onda nakon kiše duga, dupla, prelepa. Ako je to neki znak, idu bolji dani.

Šta reći o nastupima. Najgore je što uvek postoji neki stručni žiri, koji ima nezahvalan zadatak. Uvaženi članovi žirija, kojima ne prokne ni jedan pogrešan korak, ili odvezani opanak, pala šubara, smaknuta čarapa, nemilosrdno umanjuje poene. I sve što uvežbavate mesecima, kao da je pobeda najvažnija, a mnogi to tako i shvataju, rasprši se u nepovrat.

UČESNICI:

Rumunija: KUD „Plavi delija“ - Veliki Senpetar, KUD „Sv. Sava“ Veliki Semikluš,

Slovenija: KUD „Brdo“ – Kranj, „Sv. Sava“ - Kranj, SKUD „Vidovdan“ i KUD „Mladost“ –Ljubljana,

Nemačka: SKD „Sv. Sava“ i SHKD „Morava“ Štuttgart, UFA „Jedinstvo“- Isenburg, SKD „Karađorđević“ –Rojtlingen, SKD „Sloga –Manhajm, KUD „Borac“ – Solingen, SKC „P.P.Njegoš-N.Tesla“ Švebiš Gmind, FA „V.St. Karadžić – Braća Grim“- Berlin, KUD „Srbija“ –Dortmund, SNKSK „Sloga“ –Štuttgart,

Švajcarska: SFD „Homolje“ -Gosau, HMD „Izvor“ -St. Galen, KUD „D.R. Kikac“- Bazel, KUD „Kolo“ Baden, KUD „Mladost“ -Netštal, FMD „Kolo“ Nojhauzen, SKUD „V. St. Karadžić“ –Šenenverd, KUD „V. ST. Karadžić“ -Roršah

Mađarska: KUD „Iovra“, KUD „Banat“ – Deska,

Austrija: KUD „Branko Radičević“, SKUD „Karađorđe“ i KUD „Stevan Mokranjac“ Beč, „Knez Lazar“ Gmunden

Hrvatska: KUD „Đoko Patković“ Bobota, ANI „Vukovar“, KUD „B. Radičević“ -Darda

Kao da ti isti mladići i devojke, nisu sve to na probama, bar sto puta izveli bolje.

Onda stižete do onog najlepšeg u celoj priči. A to su ljudi bez kojih sve to nebi bilo. Neko će pomisliti sponzori. Onaj ko se više decenija intenzivno druži sa dijasporom, kazaće vam pravu istinu. To su ljudi koji na uštrb svog slobodnog vremena, druženja sa najmilijima, svojih materijalnih sredstava i najviše živaca, čine sve da se ljudi okupljaju, druže takmiče i ne zaborave ko su i odakle su. To je uvek neki Petko, Ljuba, Mića, Slobodan, Dobrica, Isidor, Milan, Joca.... Ne kažemo to su, jer ovo su stvarni ljudi, koji ni danas posle četiri decenije, ne pomišljaju da se povuku u neke zaslužene penzionerske dane, prezimena nema, jer su svi isti. Ko se jednom uhvati u kolo ne napušta ga.

Dijaspora je čudo. Srpstvo se najbolje čuva tamo daleko. Nije više kraj mora, sada je po belom svetu.

No red je da pomenemo najbolje među najboljima. Ove godine su se pozlatili SKC „P. P. NJEKOŠ-N. TESLA“-Š V E B I Š G M I N D , ANI „VUKOVAR“, KUD „D. R. KIKAC“ BAZEL,, FMD

„IZVOR“ IZ SENT GALENA I KUD „SRBIJA“ IZ DORTMUNDA. SREBRO JE PRIPALO KUD „V. ST. KARADŽIĆ“ IZ RORŠAHA, KUD „BORAC“- SOLINGEN, SKD „SLOGA“ IZ MAN-

HAJMA, KUD „STEVAN MOKRANJAC“ IZ BEČA, SKD „KARADORĐEVIĆ“ IZ ROJTLINGENA. BRONZANA ODLIČJA SU DOBILI FMD „KOLO“ – NOJHAUZEN, KD „BRDO“ IZ KRANJA, „SLOGA“ IZ ŠTUGARTA, SKPD „SVETI SAVA“ IZ KRANJA I „BANAT“ IZ DESKE.

No ono što treba reći ima pobednika, ali nema pobeđenih. Svi su pobednici.

Na kraju šta reći, sem veliko hvala Savezu Srba u Rumuniji i AKUD „Mladost“, koji se već ovenčao sjajnim nastupima na ovakvim smotrama i stvaranju prijateljstava sa mnogim sličnim kulturnometničkim društvima širom Evrope.

Borko Jorgovan, jedan od čelnih ljudi u organizovanju manifestacije, reče, ako budu zadovoljni polovina biće uspeh. Rekli smo mu da kada su zadovoljni i stari novinari, namčori, i brojne medijske kuće, zadovoljna je i druga polovina učesnika. Do naredne Smotre, živela Smotra.

Sveštenici Srpske pravoslavne crkve iz Temišvara zajedno sa izaslanikom predsednika Srbije Mladanom Đorđevićem osveštali su te-

melje za „Srpsku kuću“ koja će se nalaziti u „Muzeju sela Banata“, nadomak Temišvara u kome se nalaze autentični seoski objekti 18 nacionalnih manjina koliko živi u Rumuniji.

U SALCBURGU PROSLAVILI „SPASOV DAN“ NAJLEPŠA JE DIJANA

ana Mitrović (15), Snežana Jović (13), Jelena Stojanović (16) i Marina Milutinović (16). Uz kratku biografiju, voditeljka programa, Svjetlana Vulin, najavljivala je devojkice koje su izlazile na pistu tri puta u različitoj toaleti blistajući lepotom i mladošću. Žiri u sastavu Jelica Dimitrijević (Konzul), Dragutin Pašić (novinar), Zoran Šijaković (muzičar), prošlogodišnja misica, Marijana Bošković i trećeplasirana Željana Mitrović, imali su težak zadatak, da odluče o pobjednici.

ime konzulata Republike Srbije u Salzburgu, prisustvovala je gospođa konzul Jelica Dimitrijević, zahvalila se rukovodstvu Zajednice na dobroj organizaciji i druženju, i ukratko upoznala prisutne o vrednosti i značaju Spasovdana.

Kulturno- sportska Zajednica Srba iz Salzburga (KSZS) je na najbolji način obeležila praznik Spasovdan. Uz bogat kulturno- muzički program kao i izbor najlepše srpske devojkice uživalo je više od 600 prisutnih posetilaca. Još jedna uspešna organizacija zahvaljujući vrednim članovima uprave na čelu sa predsednikom Nenadom Šulejićem. Publici su se predstavile sve uzrastne folklorne sekcije Zajednice u izvođenju igara iz Šumadije, Vlaške igre, Biljana, Valjevska podvala. Svakako je događaj večeri bio izbor najlepše devojkice, a u užu krug za titulu se takmičilo devet devojkica: Snežana Vulin (22 god.), Nataša Dačić (18), Natalija Alavanja (16), Milica Jančić (14), Dijana Vujić (17), Di-

Najviše poena i titulu „Najlepša Srпкиnja“ ponela je Dijana Vujić rodom iz Sremske Mitrovice, prva pratilja je Diana Mitrović rodom iz Lopare (R.S.) a za drugu pratilju proglašena je banjalučanka Snežana Vulin. Pobjedničku krunu najlepšoj predala je prošlogodišnja pobjednica, Marijana Bošković, i time obavezala, kako „misticu“ tako i organizatora, da sledeće godine na isti praznik ponovi priredbu, što će ujedno, nadamo se, postati tradicionalna manifestacija. U

“JEDINSTVO” JAČE OD KIŠE I VETRA

Klub “Jedinstvo” iz Švehata organizovao je u subotu, šesti put po redu Spasovdanske susrete, koji su uspešno održani i pored ne vremena kojim je počeo dan.

Iako su zbog kiše i vetra na samom početku dana morali tri puta da menjaju šator ispod kojeg su se pripremali domaći specijaliteti, organizatori su istrajali u svojoj nameri da ne uskrate svoje goste zabave i druženja.

Okupljanje je usledilo nešto kasnije, posle 15 časova, ali je ubrzo muzika i opšta atmosfera privukla znatan broj gostiju, za šta se posebno pobrinuo orkestar Ljubiše Djordjevića.

Upravu kluba “Jedinstvo” i šeste po redu Spasovdanske susrete posetio je i zamenik gradonačelnika Švehata Gerhard Frauenberger, budući da ovaj klub neguje uspešnu saradnju sa opštinskim vlastima kao i sa ostalim brojnim austrijskim institucijama.

Gosti su mogli ovom prilikom da se prisete rodnog kraja, kako uz muziku i igru, tako uz specijalitet sa roštilja koji su pripremali Mića Pudarević i Dragiša Bukić i sveže pripremljene domaće lepinje po receptu Ljubisava Draganovića, za šta se potrudilo vredno osoblje kluba.

Bila je ovo prilika da se prijateljima kluba uruče posebna priznanja. Tako je Krsta Petrišević, predsednik kluba “Jedinstvo” uručio karte počasnih članova ovog kluba za dopisništvo “Vesti”, kao i Ljubi Brajkoviću predsedniku srpsko austrijskog društva, koji već godinama podržava i prati rad ovog kluba.

Klub “Jedinstvo” iz Švehata će takodje polovinom juna meseca prirediti pasuljijadu, tokom koje će se učesnici takmičiti u pripremanju ovog srpskog specijaliteta.

TAMO GDE LJUDSKOST UTIHNJE, ZLO ZAVLADA NARODOM

Malo mesto Mauthausen u Gornjoj Austriji u nedelju ujutro je bilo stecište više hiljada ljudi iz cele Evrope koji su došli da obeleže 64. godišnjicu oslobađanja istoimenog zloglasnog koncentracionog logora iz Drugog svetskog rata. Kao i godinama ranije, na stratište su došli preživeli logoraši iz Srbije, na čelu sa Ljubomirom Zečevićem, predsednikom udruženja logoraša, potomci onih koji više nisu u životu i predstavnici Vojske Srbije. Tužnoj komemoraciji prisustvovali su i najviši predstavnici naše zemlje, ambasadori Dragan Velikić i Mira Beham, ministar savetnik Vladimir Novaković, generalni konzul Kosta Simonović i Zoran Jeremić, kao i vojni izaslanici u našim

diplomatsko – konzularnim predstavništvima. Sa velikom grupom srpskih studenata iz Beča je došao i protojerej – stavrofor, namesnik za Austriju Đorđe Knežević, koji je na spomen obeležju srpskim mučenicima održao pomen. U ime Saveza Srba u Austriji, venac na spomenik je položio predsednik Mališa Ilić, zajedno sa devojkama i mladićima iz srpskog kluba „Stevan Sinđelić“ iz Salzburga. Iz Gmundena je doputovala delegacija srpskog kluba „Knez Lazar“, na čelu sa Dragišom Vasiljevićem, a Petar Peričević sa omladinom iz srpskog kluba „Vidovdan“ iz Linca je priredio kratak kulturni program i kasnije ručak za goste.

Obraćajući se prisutnima na spomen obeležju, ambasador Srbije Dragan Velikić ih je podsetio da se nalaze na mestu zločina, bolje rečeno na mestu poraza ljudskog roda, opominjući da se ne sme zaboraviti šta sve može da uradi čovek čoveku.

-Ako je užas Mauthausena, i drugih stratišta mogao da se dogodi jednom, onda smo u zabludi ako verujemo da se ne može ponoviti. Jer, i Mauthausen je ponavljanje zločina u dugoj is-

toriji zla koje je stvorio ljudski rod. Ubijalo se u ime vere, rase, politike, nacionalnosti. Menjao se samo alibi za zlo. Mauthausen nije prvi korak kojim ljudsko zlo kreće prema svome cilju.

Mauthausen je kraj toga puta,

Mauthausen je onaj poslednji korak. I zato, smisao naših okupljanja ovde, jeste da prepoznamo taj prvi korak koji vodi prema Mauthausenu, da budemo imuni na reči koje nas pozivaju da u ime vere, rase, politike, nacionalnosti budemo taoci mržnje, istakao je Velikić.

Ljubomir

Zečević se u svom emotivnom govoru vratio na peti maj, dan kada je logor oslobođen, prisećajući se pitanja koja su preživeli sebi postavljali – da li će u slobodi moći da žive kao ostali svet, sa stravičnim slikama mučenja i

ponižavanja i logorskim košmarnim snovima?

-Uspomene na logor se ne mogu zaboraviti. One će nas pratiti do našeg biološkog kraja. Kako prepustiti zaboravu guste oblake dima iznad krematorijuma i ropski rad pod otvorenim nebom po ciči zimi, hladnim jesenjim kišama i letnjoj vrelini? Kako iz pamćenja izbrisati sećanje na svakodnevni silazak u kamenolom i povratak u logor sa olovno teskim kamenjem u rukama ili na plećima? I, konačno, kako se osloboditi uspomena na umorene rođake, prijatelje i komšije čiji su tragovi o postojanju nestali u plamenu krematorijumske peći, zapitao se Zečević.

Na čelu sa zvaničnicima, Srbi su se zajedno sa predstavnicima 42 države poklonili na centralnom spomen obeležju, gde su ambasadori Velikić i Beham položili venac. Inače, naše diplomate su vence i cveće položili i na spomenike mnogih država u okviru logora. Predstavnici više zemalja, među kojima su Rusija, Češka, Grčka, Amerika, Slovenija, Mađarska i td., poklonili su se senima umorenih Srba u zloglasnom logoru. Komemoraciji u Mauthausenu prisustvovali su najviši predstavnici austrijske politike – predsednik države Hajnc Fišer, predsednica saveznog parlamenta Barbara Pramer, više ministara, kao i predstavnici verskih zajednica. Senku na ceo događaj bacili su neonacisti koji su, obučeni u crno i sa maskama na licima, u subotu ujutro dočekali logoraše u susjednom logoru Ebenze. Oni su uzvikivali nacističke parole i pozdrave, što su organizatori komemoracije osudili.

U BEČKOJ PIVARI OTAKRING

FEŠTA NACIJA

Gradske vlasti 16. bečkog okruga priredile su u prostorijama pivare "Otakring", u ovom delu Beča, druženje za svoje građane sa prostora bivše Jugoslavije koje su nazvali "Fešta nacija", u kojem živi više od 9.300 građana

poreklom sa prostora bivše Jugoslavije, pa tako čine najveću migrantsku zajednicu u ovom delu grada.

U neobičnom ambijentu, stare pivare, Predsednik 16. bečkog okruga Franc Prokop je pozdravljajući prisutne kazao da je Otakring (kako se inače zove 16. okrug) primer uspešnog zajedničkog života više nacija. Kroz sjajno osmišljen dijalog koji je Franc Prokopom vodio medijator programa Darko Miloradović, prisutni su mogli da čuju niz značajnih informacija koje su bitne za suživot u ovom bečkom okrugu.

- Želim da i za 10 godina budemo tako srećni jedni sa drugima kao što smo i sada. Želim i da ubuduće budemo primer uspešnog suživota, kao da i zajedničkim snagama rešavamo sve probleme - rekao

je na kraju razgovora Prokop..

Gost ove neobične fešte bila je i ministar za pitanja integracije u vladi grada Beča, Sandra Frauenberger, koja je istakla lepotu Beča.

Fešta je bila prilika i da najvažnije gradske i državne institucije poput Magistrata 17, 35, kao i Radničke i Privredne komore, Podsticajnog fonda za radnike i Službe za zapošljavanje predstave svoj rad i i ono što nude.

Tokom kulturno-umetničkog programa nastupili su

mlađane recitatorke Nikolina Dačić i Katarina Jović, devojke i mladići Dijane Boro i Petra Sinkića iz najstarijeg srpskog udruženja u Beču "Jedinstva" i bosansko udruženje iz Beča "IKI" sa po dva ansambla.

Treba istaći jednu neobičnost da je publika u prvim nastupima pozdravljala „svoje“ izvođače, da bi kasnije, sjajnim nastupima, svi zajedno zdušno aplaudirali. Razigrana mladost izbrisala je bilo kakve međusobne razlike. Ako ih uopšta ima.

Domaćini su se potrudili da za mlađe obezbede brdo krofni i voća, a za starije pravi bečki gulaš i odlično pivo.

Šteta je, može se reći, što se nisu odazvale i druge nacionalnosti.

DRUŽILI SE, IGRALI I PEVALI

Ovu lepu fotografiju koja govori o jednom druženju u klubu „Jedinstvo“ iz Beča poslala nam je Dijana Boro, umetnički rukovodilac najstarijeg udruženja naših ljudi u Austriji i napisala: "U goste su nam došli članovi KUD "Stevan Mokranjac", kojima želimo uspešan nastup u Temišvaru. Srednji i stariji uzrasti ova dva kluba su pokazali da jedno neobavezno druženje između klubova, što nam je i bio cilj, može sjajno da se završi upoznavanjem, a možda i nekom prvim simpatijom. Uz pomoć uprave i predsednika Zlatka Miloradovića koji ima puno razumevanja za naš rad, organizovaćemo ubuduće susrete i sa ostalim klubovima, jer članovi naših klubova svojim druženjem mogu da razbiju nezdravu konkurenciju između klubova".

MAJ POČEO VESELO

Prvomajski uranak na Dunau inselu, okupio je stotine srpskih porodica, koje su se već od ranih jutarnjih sati počele pristizati u ovaj zaista prijatni ambijent. U zelenilu, kraj vode, već su "majstori" uglavnom glave porodice, obavili ritualno paljenje roštilja. Tu svetu tajnu su obavili ranije, pre nego što se okupe i ostali članovi porodice, sa frižider torbama, i kutijama iz kojih su izvirivale raznorazne đakonije. Titula majstora se ne dobija lako, i svi se nešto okreću gledajući ispod oka, da ih neko ne iskopira. A kada je roštilj gotov, onda počne opšte nutkanje i ono čuveno priznanje "alal vera kako si ga ispeko". To priznanje majstoru više znači nego li da su mu javili kako mu se tašta razbolela od meksičkog gripa. Naravno ovo seljenje iz gradske vreve predvodila je dečurlija, koju niko živi nije mogao da obuzda po zelenoj travi. Kada su se svi okupili, otvorili stolove i izneli hranu, mogli ste videti kako izleđa švedski sto na srpski način bilo je svega i svačega, od neizostavnih ljutih papričica, tortilja koje

su spretno žene pekle na roštilju, pita i drugih mezetluka, do naravno, piva, vina i sokova.

Kada je jedan od roštiljmena, izneo ogromnu količinu mesa za grilanje, svi su ga upitno gledali, a on je pravdajući se rekao "ima mnogo deca". I onda se pojavila dežmekasta žena iza koje je išlo desetak dece.

Svi su govorili da je to "tante iz kinder gardena" sa decom dok nisu shvatili, das u se zaustavili kod našeg "ima mnogo deca". Komentar je bio "lele ovi će i čumur dasmu pojedu". Znao je vredni tata, Turčin kolika mu je porodica pa se dovoljno opskrbio potrepsinama.

Kada se čovek ugribe i upita, ima gde je ta ekonomska kriza i svi mogući gripovi. Na koju god stranu da ste pogledali, imali ste utisak da je raspaljeno stotine indijanskih vatri. Roštilji, iliti grilovi slali su svoju poruku, što dimom što božanstvenim mirisom koji tera vodu na usta, da je ovaj narod nesalomljiv. I još nešto, veoma važno, fudbal su pikali momci u trenerkama sa šahovnicom i sa srpskim grbom. Niko nikome nije smetao. Čuo se samo žagor i cika dece,

i jedino što je moglo da vam nedostaje, bio je jedan dobar duvački orkestar. Razvilo bi se sigurno za tren najveće kolo u Evropi. Valjda će se neko setiti da iduće godine dovede i trubače, jer su ovakva okupljanja naših ljudi i drugih izletnika tradicionalna.

Članovi kulturnoumetničkih društava „Mokranjac“, „Karađorđe“ i „Bambi Požarevac“, nisu izostali i ne što su naši, ali su bili među najveselijima, prvog dana najlepšeg meseca u godini.

Da bi se stvorila prava slika dodajmo da u mnogi prespavali i prethodnu noć kraj reke, kako bi zauzeli što bolje mesto. Ipak su svi našli svoje mesto, u kilometarskoj koloni stolova, roštilja i ražnjeva. Verovali ili ne, bilo je i dosta jagnjiča koji su svoj životni put završili na ražnjevima i prasica koji su mastali da postanu svinje, a sada su se okretali na prvomajskom suncu uz pirkanje vetra.

Divan izlet nije pokvarila ni kiša, koja je pala u popodnevnom časovima ispunjavajući prognozu neumoljivih metereologa, već je samo malo, razbila bururet u glavama mlađarije.

Da li je svet mali ili je Kladovo veliko ko Evropa, ili pak Srba ima skoro u istom broju u rasejanju koliko i u matici pravo je pitanje. Odgovor je sigurno da klubovi naših ljudi u dijaspori sasvim dobro sarađuju. Možda je shvatljivije da u okviru jedne države imaju česte međusobne posete, ali kada je to razdaljina veća od hiljadu kilometara, to je već nešto. Saradnju novoformiranog kluba „Kladovo“ iz Nestveda u Danskoj i „25. maja“ iz Watensa nije sprečila ni pomenuta daljina. Bata Belčić, poznati humanitarac iz ovog grada, koji je uz Ljubomira Gušatovića, Dragišu Balčanovića i klub „Timok 98“ u rodni zavičaj dovezao pomoć milionske vrednosti, na čelu je kluba koji okuplja uglavnom naše ljude iz okoline Kladova, a koji žive i rade u ovoj skandinavskoj zemlji. I kome bi prvo došli u goste nego svojim Kladovljanima okupljenih u KUD 25. Maj”.

I kao što je red uz druženje svoje umeće prepunoj sali gledalaca prikazali su folkori, oba uzrasta iz Watensa i folkoraši iz Nestveda. Igralo se i pevalo do zore, jer su i koreografi Dobrike Andrašević i Srbulović Dejan dobro pripremili igrače, koji su poneli da zaigraju i stariji, skoro cele sala.

Goste je pozdravio i zahvalio se na njihovom dolasku predsednika KUD „25. Maj“ Ljubisav Nastasijević, koji je gostima uručio posebnu plaketu, a prvi čovek „Kladova“ iz Nestveda Bata belčić uzvratilo prigodnim poklonom. Inače napomenimo da je Uprava kluba „25. Maj“ definitivno uspešla da reši problem prostorija pa ih tek očekuju dobri rezultati u radu sa decom i omladinom, ističe predsednik Nastasijević

Ovo lepo druženje propratio je i predsednik zajednice srpskih klubova u tirolu, Milorad Torlaković koji nije krio zadovoljstvom, novouspostavljenom saradnjom, izražavajući očekivanje da se ona proširi i na druge klubove.

Na kraju treba posebno pohvaliti uglednog autoprevoznika „TOP TOURIST“, velikog prijatelja i sponzora naših klubova u Danskoj i Švedskoj, koji ove godine slavi veliki jubilej 20 godina uspešnog rada

KLADOVO VELIKO KO EVROPA

Da ovo uspelo druženje ostane dugo u pamćenju i uspomene ne izblede, svojim sjajnim snimcima kamerom i fotoaparatom pomogao je nezamenjivi team "FOTO VIDEO NEŠA".

NAGRADE NAJBOLJIMA

Tradicionalna "Đurđevdanska večera" u "Jedinstvu" iz Švehata ove godine je uz obilje jagnjete i probranog pića imala i puno nagrada za porednike u još nepriznatim olimpijskim disciplinama, pivo na stazi od godinu dana, ispaljivanje votke, obaranje vina, podizanje eistee, razvlačenju kafa i kiselih voda. Pobjednici su dostojanstveno primili nagrade, neki gledali zabrinuto u novinarske objektivne da ih neko od rodbine ne prepozna, ali rezultati su neumoljivi. Šampion među pivopijama je Bratić Dragi legendarni „Brka“ koji je za celu gajbu iza sebe ostavio dosadašnjeg apsolutnog šampiona Miću Pudarevića.

Grof od vinogorja za ovu godinu je neumomi Dragiša Bukić, koji će ovu titulu zasluženno nositi uz pomoć drugara. I tako redom, votka Petrović Dragan, kola-vinjak bez kornilara Petrović Dragan, eristoff Jovanović Denis, kola-vinjak Marković Goran, pago Jovanović Flori, koja se okitila nagradom i u ispijanju eistee, i na kraju u kombinacijama kafa-kola i kafa-kisvoda Makuljević Mika i Petrišorević Mira. Jedino je u ovoj kategoriji bilo protesta, jer navodno neke takmičare niko nije video da piju vodu.

Šta dodati jedino da su pripreme za iduću godinu odmah krenule i da su počasni gosti bili Rudolf Doninger sa suprugom, a da su nagrađeni i novinari „Vesti“ i „Zavičaja“ sa kojima ovaj klub ima koreketne odnose.

Rauch Maks, ugledni gost, bio je zadovoljan, iako nije osvojio ni jedno prvo mesto, u mnogima nije ostao bar bez bronzane medalje.

STEPANOVIĆI POČASTILI PRIJATELJE

Proslava Dana rada nije bila planirana jer je veliki broj naših građana najavio da će za praznik putovati u domovinu. Sa ovim se nije mirio jedan od članova "Jedinstva", Đorđe Stepanović, pa je predložio da se u klupskim prostorijama 1. maja okupe oni koji ostaju tog vikenda u Švehatu.

Uprava kluba, na čelu sa Krstom Petrišorevićem, rado je prihvatila ovaj predlog i organizovala proslavu. Četrdesetak članova i prijatelja kluba odazvalo se ovom pozivu i nisu se pokajali. Vladalo je pravo praznično raspoloženje, a trepa je po običaju bila puna.

DIVAN SUSRET PRIJATELJA

Kulturno-umetničko društvo "Stevan Mokranjac" iz Beča organizovalo je u početkom maja zajednički koncert sa KUD-om "Polet" iz Kladova. Bila je to za "Mokranjac" generalna proba pred evropsku smotru folkloru u Temišvaru i peti susret sa gostima iz Kladova. Ova dva prijateljska kulturno-umetnička društva izvela su splet igara iz različitih delova Srbije i pokazali da su vrhunski savladali tajne narodnog plesa.

Mirjana Milutinović, sekretar KUD-a "Polet" iz Kladova, nije krila zadovoljstvo uspešnom saradnjom sa "Mokranjcem" objasnivši da ova dva društva uspešno razmenjuju program i ostvaruju srdačno druženje od samog osnivanja KUD-a "Stevan Mokranjac".

Predsednik KUD-a "Stevan Mokranjac" Ljutica Janković je kazao da su izvedene i igre iz Srema, sa kojom se "Mokranjac" i plasirao za učešće na Evropskoj smotri folkora.

- Pripremamo se za Temišvar i nadamo se da će tamošnji žiri biti objektivni i da će na pravi način oceniti trud i rad ansambala koji se mesecima pripremaju za nastup - rekao je Ljutica Janković, predsednik KUD "Stevan Mokranjac".

Priredbi je prisustvovao i predsednik Radničke komore Austrije Herbert Tumpel, zajedno sa predsednikom Zajednice srpskih klubova u Beču i istovremeno kandidatom na listi frakcije socijaldemokratskih sindikata (FSG) Borislavom Kapetanovićem.

„ŽENA IKONA CRKVE I BLAGO SVETA“

U sali hrama Vaskrsenja Hristova u drugom bečkom okrugu u subotu uveče je održana promocija izuzetno zanimljive knjige „Žena ikona crkve i blago sveta“, autora mr. Ljubomira Rankovića, protođakona iz Šapca. O knjizi je najpre govorio njen urednik, jeromonah Petar iz Hilandara, a zatim i dr. Predrag Tojić, koji je autoru pomogao u pisanju pojedinih poglavlja.

Ovo delo je nastalo kao magistarski rad Ljubomira Rankovića i prvi put je predstavljeno na Beogradskom sajmu knjuga, gde je izazvalo veliko interesovanje. Autor, koji je urednik časopisa i izdavačke kuće „Glas crkve“, ženu je podigao na najviši nivo, upoređujući je sa samim Gospodom. Prvi naslov knjige, po rečima protođakona Ljubomira, bio je „Žena iznad oltara“, ali je odlučio da ga promeni kako komentari čitalačke publike ne bi otišli u neželjenom pravcu.

Govoreći o ulozi žene kod Srba, Ljubomir Ranković je podvukao da su nakon Drugog svetskog rata samo žene održale vezu sa crkvom, krišom od svojih muževa i okoline krštavajući decu i slaveći slavu.

U u hramu Vaskrsenja Hristova prvi put je proslavljena slava Svetog Nikolaja Srpskog, pošto se deo moštiju svetitelja od prošle godine čuva u ovome hramu. Kumovi slave bili

su Zoran, Biljana i Marija Petković. Beč je bio jedna od stanica na tmovitom putu srpskog vladike Nikolaja Velimirovića kad se vratio iz zloglasnog nacističkog logora Dahau, gde je bio zatočen. Pohranjivanje dela njegovih moštiju u bečkom hramu verni narod doživljava kao veliki dar i počast.

Otvaranje ove teme u hrišćanskom svetu na jedan novi način, bez tabua i klišeja, nikoga ne može ostaviti ravnodušnim. Međutim, pišući o ženi, autor nije krenuo u kršenje Božjih kanona, nego upravo zagovara povratak njima. On kaže da nema potrebe da žena bude sveštenica u crkvi jer njena uloga u ovom svetu daleko je značajnija samim tim što je majka, ona koja rađa novi život, što je stavlja u istu ravan sa samim Bogom. Ranković je podsetio da čovek kad se budi iz anestezije ili kad trpi veliki bol zaziva samo Boga i Majku.

SKS „BOŽURI“ LIEZEN

DAN ZA PAMĆENJE

Na severu-zapadne pokrajine Štajerska, 16. maja u gradu Liezenu je bilo svečano i veselo. Kako i ne bi, kada se u 13 časova u prostorijama srpskog kulturno-sportskog kluba «BOŽURI» u ulci Richardsteinhuberstr. 10A osveštale i otvarale prostorije istoimenog kluba. Službu je održao i prostorije osveštao sveštenik za pokrajinu Štajersku, Miomir Sando. Svečanom osveštenju prisustvovali su i brojni gosti i kompletna uprava kluba «Božuri», kao i predstavnici Saveza Srba u Austriji, Mališa Ilić predsjednik, Isidor Jablanov, sekretar Saveza., predsjednik opštine Rottenmann

Ludvig Kopf, gradonačelnik opštine Liezen, Mag. Rudlof Hakei, predstavnik sindikata Liezena, Kogelbauer, Josef Schmit, frater crkvene opštine Liezen, predstavnik sparkasse Liezen, gos. Schrottschammer, predsenici klubova Vidovdan iz Linca, Petar Peričević, predsjednik kluba Nikola Tesla Vilah, Ivan Ivanković, predsjednik zajednice gornje Austrije, Dragiša Vasiljević, predsjednik kluba Knez Lazar iz Gmundena Stanojlo Petrović, Jovan Nebriđić, referent za kulturu pri Savezu i nezamenjivi Foto video Neša koji je ovekovečio ovaj izuzetni događaj.

Posle 19 godina na ovim prostorima se održalo zabavno-muzičko veče Srba, onda se može pretpostaviti koliko je interesovanje bilo. Biranim rečima predsjednik se obratio gostima:

«Poštovani prijatelji kluba Božuri, kao i danas i 25. oktobra 2008. godine bila je subota. Te pro hladne jesenje večeri kada smo se prvi put na benziskoj pumpi u Liezenu okupili, mnoge od vas nisam ni poznavao a ni vi mene. Danas je proljetni dan, nije hladno, a oko srca nam je mnogo toplije nego tada, zajedno smo se okupili da proslavimo otvaranje našeg kluba. Mi živimo u ovoj državi i najverovatnije ćemo ovdje, ali istovremeno treba da znamo ko smo, odakle potičemo i gdje su nam koreni. Veliki posao je iza nas, prostorije su do-

vedene u red a sada predstoji rad sa djecom. Sekcije kluba treba razviti, mišljenja smo da i naša djeca treba da učestvuju na ovakvim nastupima. Taj cilj se ne može ostaviti preko noći. Zahteva vrijeme, volju u uporan rad sviju nas, a posebno apelujem na vas koji djecu i odgajate. Zato smo Savezu i pristupili sa ciljem da u nekoj budućnosti kada naše sekcije budu razvijene i mi možemo ravnopravno sa drugima da se takmičimo. Isto tako, nesmiemo se izolovati od okoline u kojoj živimo i želja nam je da postanemo pozitivan kulturni doprinos ovoga okruga na raznim javnim nastupima. Najviše posla moraćemo sami da odradimo, ali pozivam odgovorne u Savezu i sve klubove, da nam pomognu u tom poslu. Takođe molimo naše austrijske goste, da nam budu podrška u ostvarivanju naših ciljeva»

Želim da se zahvalim svim članovima kluba na ogromnoj finansijskoj i materijalnoj pomoći, svima onima koji su mnogo vremena uložili u uređivanju prostorija. Bez vas i vašeg truda, one prostorije ne bi bile ono što jesu. Moram da pohvalim naše supruge i majke, njihove vrijedne ruke, koje su se u toku spremale hranu i koje održavaju čistoću u prostorijama. Vama koji sa našom djecom radite, želim da iskažem jedno veliko, veliko hvala. Moram da pohvalim kompletnu upravu kluba na veoma sloznom radu. Veliko hvala gospodinu, Jablanov Isidoru, sekretaru Saveza Srba u Austriji na ogromnoj pomoći u pravnim poslovima.

Neumorni orkestar Calimero Band je sve vesele i razdragane goste dopratio do jutarnjih časova, iskreno rečeno, zora i dan su se dočekali u sali u 5,30 uz vesela kola i pesme orkestra i pevača Uroša Bosančića.

Poželimo klubu Božuri, a upravi kluba još više rada na okupljanju i negovanju naše kulture, a rezultati i takmičarski duh da ostane po starni. Neka naša deca vole obe domovine, a neka se tradicija i poreklo nikada ne ZABORAVE. Rastali smo uz obećanje da ćemo se uskoro opet vratiti u jedno od najbolje opremljenih naših klubova na nivou Austrije. Hvala Vam domaćini i samo tako nastavite!

Isidor Jablanov

Stihovi Miodraga Tešića koje je pesnik sam pročitao, a napisao za ovu priliku:
 Od prvog nama dragog sastanka,
 Radovi nam teku bez prestanka.
 Uradismo mnogo toga,
 Uz blagoslov dragog Boga.
 Zima prođe i proleće dođe,
 Rano sviču prolećne zore,
 Uradismo i naše prostore.
 U maju će zasvirati truba,
 Mi slavimo otvaranje kluba.
 Mi moramo Bogu služiti,
 Ali se trebamo i družiti.
 Očima našim da vratimo sjaj,
 Ubrzo dođe i 16. maj.
 Realan koje, nesmiemo da žmurimo
 Procvjetali su nam naši Božuri.
 Mi u «Božuru» svjesni smo toga,
 Raditi treba uz blagoslov Boga.
 Nikom ovo ne treba da smeta,
 Što je sala danas puna svijeta.
 Svima nama neka je na zdravlje,
 Od ovog trenutka neka počne slavlje.....

MODERNI SRPSKI PROSVETITELJI, PATRIOTE I ČUVARI TRADICIJE

AKADEMIK PROF DR MILIJA ZEČEVIĆ, REKTOR, VLASNIK I OSNIVAČ EVROPSKOG UNIVERZITETA

U legendi je mudrac učitelj došao do vrha planine i naučio svoje učenike da i sami dodju do svojih ciljeva... Nesebičnim zalaganjem je prof dr Milija Zečević poveo izuzetan broj mladih stručnjaka svetskog ranga na dalje usavršavanje. Svojim inovacijama, praćenjem svetskih trendova došao je do najnovijih smerova na postdiplomskim, doktorskim studijama. Nauka, pre svega. Pravo pitanje i milioni novih tačnih odgovora.

U najluksuznijem i najlepšem hotelu IMPERIAL na Kertner Ringu u Carskoj Vieni, pravom remek-delu u mermeru i kristalu, koji je u svoj svojoj raskoši otvoren 1873, na Svetskom Sajmu Evropski Univerzitet je 12. maja 2009. okupio svetska imena. Hotel Imperial je bio rezidencija Princa od Virmberga osmišljen deset godina pre otvaranja. U ovom velelepnom zdanju prof dr Milija Zečević je dodelio u ime Evropskog Univerziteta počasne doktorate istaknutim svetskim naučnicima.

I sam Počasni doktor Internacionalnog Univerziteta Albert Švajcer u Ženevi, Predsednik Odbora Ujedinjenih Nacija za obrazovanje na daljinu u Beču, Redovni profesor Evropske Akademije za informatizaciju u Briselu, Član Akademskog Senata Internacionalne Diplomatske Akademije, Grand Doktor Zapadne Filozofije Evropske Akademije za informatizaciju, Dobitnik Nagrade za Životno delo za doprinos u nauci, obrazovanju, internacionalnom menadžmentu i diplomatiji Svetskog Kongresa umetnosti, nauka i komunikacija, Akademik i Predsednik Evropske Akademije nauka u Beču, Redovni profesor Evropskog Univerziteta Beograd-Njujork-Pariz-Beč-Budimpešta... Evropejac, poznavalac umetnosti, humanista... uvek je, kako kaže, birao teži put ali su zato njegovim koracima utabane staze novim generacijama radnih, vrljih naučnika...

Prof dr Alfonso Roldan More, predsednik Londonske diplomatske akademije

Prof Peter Linnert, direktor Sales Manager Akademie, Beč

Magistri i doktori nauka sa prof dr Milijom Zečevićem i prof. Linnertom

OBRACANJE REKTORA MILIJE ZEČEVIĆA STUDENTIMA

Evropski Univerzitet kao obrazovno naučna ustanova u saradnji sa svojim članicama realizuje projekte u funkciji mira, boljeg života i razvoja biznisa u svetu.

Strateški projekti su u funkciji prioriteta programa evroatlantskih integracija i u funkciji razvoja multinacionalnih i transnacionalnih kompanija.

Evropa je multikulturalna i multijezička sredina, koju čini preko 40 zemalja i u kojoj se govori 70 različitih jezika.

Nezaobilazni činilac Evropske privrede je privreda država Evropske unije.

Donošenjem evropskog ustava i širenjem Evropske unije ostvariće se san integracionih procesa i povezivanje svih država i naroda Evrope.

Budite studenti, magistranti i doktoranti Evropskog univerziteta. Budite učesnici stvaranja nove Evrope i novog Sveta.

S poštovanjem
Profesor dr Milija Zečević
Rektor Evropskog Univerziteta

Govor prof dr Milije Zečevića, rektora Evropskog univerziteta i predsednika Evropske akademije nauka u Beču

IZ GOVORA PROF DR MILIJE ZEČEVIĆA

Beč, 12. maj 2009. godine, Hotel Imperial

„Već nekoliko godina ove večeri su tradicionalne, a one su u funkciji projekta: „Nauka, obrazovanje i diplomatija u funkciji mira“. Gotovo da neme nijednog naučnika, nijednog profesora i nijednog diplomate koji se ne bavi tim projektom. I nauka i naučnici i profesori i diplomate sve više su angažovani da očuvaju mir u svetu. Nema prečeg zadatka od mira za mlade generacije. Nema normalnog čoveka koji ne želi mir svojoj deci i deci čitavog sveta.

Toga smo svi mi svesni i gotovo permanentno i svake godine biramo počasne doktore nauka Evropskog univerziteta i akademike i Evropske i Internacionalne akademije nauka i cilj je da povežemo istaknute ličnosti sveta. Taj projekat radi i Londonska diplomatska akademija, Albert Schweitzer Univerzitet, čije je predsednik gospodin Alfonso Roldan More. On je jedan od najaktivnijih ljudi u Ujedinjenim Nacijama. A ovo i jeste projekat Ujedinjenih Nacija.

Posebno mi je drago da pozdravim ambasadorku OEBS-a gospođu Miru Beham, kao i ambasadora Srbije gospodina Velikića. Pozdravljam i prof dr Vojka Đukića, počasnog doktora Evropskog univerziteta i akademika Evropske akademije nauka. Siguran sam da svi univerziteti Srbije učestvuju u ovom projektu, a njih ima 14, sedam privatnih i sedam državnih. Sve je to izvanredan sastav, a programi su u funkciji Bolonjske deklaracije.

Ovi cenjeni gosti, ambasadorka OEBS-a i ambasador Srbije, su dragi gosti, ne samo moji, već i cenjenog ambasadora Jeremića. Posebno pozdravljamo izvanredan tim gospodina Jeremića. Dame i gospodo, pozdravio bih gospodina Linerta, predsednika Sales Management Akademije, izvanrednog pregaoca i stvaraoca. Gospodin Linert i njegova Akademija kao i Evropski univerzitet mogu da vam prezentiraju rezultate. Za nekoliko godina preko 80 Austrijanaca je steklo titulu magistra nauka, a 15 titulu doktora nauka Evropskog univerziteta.

Ponosim se i gospodinom Brajkovićem, počasnim doktorom Evropskog univerziteta, koji je iz Crne Gore odakle sam i ja. Njegovo angažovanje na povezivanju Srbije Crne Gore i Austrije je permanentno. I sigurno je da članovi kluba gde su i Austrijanci, čine napore ne samo za kulturnu saradnju nego i za svestranu saradnju. Ja mislim da je vreme da se otvori kulturni centar Srbije u Beču. Što se tiče te ideje ja mislim da je ona dobra i da će je podržati i država Austrija i država Srbija.

Naš gost je i gospodin Alfred Mahdavy iz Pariza, predsednik je nekoliko instituta i osnivač ModArt Internacionalnog univerziteta, vodećeg univerziteta u oblasti menadžmenta mode i luksuznih proizvoda. Gospodin Mahdavy je kandidat za člana Evropske akademije nauka.

Dame i gospodo, od srca Vas pozdravljam. Budite zdravi, veseli, slažite se uvek, stvarajmo novu Evropu i novi svet ... Ovo je novi vek, novi vek je izabrao nove lidere, novi lideri biraju nove kadrove, nove državne, a nadamo se da su novi lideri miroljubivi. I u to ime, živeo Evropa, živeo svet, živeo mir. Hvala Vam.“

Hotel Imperial u Beču

GENERALNI KONZUL SRBIJE U
SALCBURGU ZORAN JEREMIĆ:DIPLOMATIJA
KAO PRVI
KORAK KA MIRU
I POVERENJU

Evropski univerzitet dodelio je početkom maja u Beču generalnom konzulu Republike Srbije u Salzburgu Zoranu Jeremiću počasni doktorat. Nakon uručjenja počasnog doktorata Jeremić je održao izlaganje na temu "Diplomatija u funkciji mira". - Kad se pomene diplomatija, prve refleksije su vezane za reč mir. Diplomatijska ima zadatak, koji je prati kroz vekove, da probleme rešava u interesu mira, da pregovara i traži mirno rešenje. Međutim, poslednje dve decenije slika diplomatije kao belog goluba je prilično potamnela.

Prof dr Milija Zečević u društvu ambasadora Dragana Velikića i konzula Zorana Jeremića

Njihove Ekselencije ambasadorka Mira Beham i ambasador Dragan Velikić

- Ovo je posebno opasno jer u tome prednjače velike i uticajne zemlje, što manje države, koje imaju izuzetan interes za poštovanje međunarodnog prava kao kolektivnog sistema zaštite, dovodi u težak položaj - naglasio je on.

Svečana večera za ambasadore, konzule, predstavnike najviših obrazovnih institucija i doktore-saradnike profesora Zečevića je na najbolji način dočarala svetle ciljeve kojima studenti treba da streme bez straha a sa velikim radom i očekivanjima u svetu u kome uvek ima mesta za napredak.

Generalni konzul Srbije u Salzburgu Zoran Jeremić i gospodin Ljubo Brajković, počasni doktor Evropskog Univerziteta

Prof dr C.D. Wielowsky, predsednik Euro-Swiss University, Neuhausen - Švajcarska

Prof dr Bojana Rilke

Tekst i fotografije:
Kristina Radulović Vučković i Olivera Radulović

Alfred Mahdavy, osnivač ModArt International, Pariz

Prof dr Dušan Mitić, dekan Fakulteta za sport i fizičko vaspitanje

Kristina Radulović Vučković i rektor Milija Zečević

Prof dr Vojko Đukić

BRONŠHOFEN, ISTOČNA ŠVAJCARSKA

DECA IGRU POZLATILA

U Bronšhofenu, u istočnoj Švajcarskoj, proteklog vikenda je održana 14. po redu "Dečja smotra srpskog folklor". Zajednička ocena više od hiljadu posetilaca bila je da su mališani prikazali izuzetnu uvežbanost u igri i umešnost koja uveliko nadmašuje njihov mladáni uzrast. Mali ansambli su ovom prilikom igrali "kao veliki". Za takvu vrhunsku igru su im na kraju dodeljivane isključivo zlatne i srebrne plakete.

Zlatne su kući poneli članovi SKUD "Branko Radičević" iz Lugana, KUD "Vuk S. Karadžić" iz Šenenverda, KUD "Mladost" iz Netstala, KUD "Kolo" iz Badena, KUD "Sveti Sava" iz Cuga, KUD "Ras" iz Lucerna, FMD "Izvor" iz StGalena i KUD "Nikola Tesla", takođe iz Lucerna.

Mada ni oni nisu zaostajali u igri, sa srebrnim plaketama su kući otišli mališani iz KUD-a "Karadorđe" iz Berna, KUD-a "Vuk S. Karadžić" iz Roršaha, KUD-a "Kikac" iz Bazela, KUD-a "Zavičaj" iz Vintertura i SFD "Homolje" iz Gosaua.

Pre nego što su zaigrali maleni folklorši, nastupilo je pozorište "Horizont" iz Badena. Zatim je krenula Smotra intoniranjem srpske himne "Bože pravde", a onda je Milan St. Protić, novi ambasador Srbije u Švajcarskoj, zvanično otvorio 14. "Dečju smotru srpskog folklor".

Da se u Švajcarskoj igra možda i ponajbolje, dokazuje podatak da na ovoj takmičarskoj priredbi u Bronšhofenu nije bilo bronzanih plaketa. Te večeri nisu proglašavani prvaci, već su dodeljivane samo specijalne nagrade.

Koreografije, nošnje i muziku su pažljivo i objektivno ocenjivali članovi žirija: etnolog Vilma Niškanović, etnomuzikolog dr Mirjana Zakić i koreograf Slobodanka Rac.

Specijalne nagrade su zaslužno dobili: SKUD "Branko Radičević" iz Lugana za najbolji orkestar i nagradu publike za najbolje udruženje na ovoj smotri,

zatim KUD "Mladost" iz Netstala za najbolji instrumentalni duo (Tomislav Đurić - violina i Zdravko Vukman - šargije), dok je za najbolju igratiču proglašena Slađana Vidanović. Najbolju koreografiju, ujedno i najbližu izvornom folkloru, imalo je KUD "Sveti Sava" iz Cuga. Za najboljeg igrača je izabran Kristijan Knežević, a nagradu za prvo uspešno postavljanje koreografije dobila je Sara Milenković, dok je najbolje nošnje, prilagođene dečjem uzrastu imao ansambl KUD "Vuk S. Karadžić" iz Šenenverda. Za uspešno vokalno izvođenje ženskog dela ansambla i za stilski najbolju koreografiju i aranžman nagrađeno je KUD "Kolo" iz Badena, dok je KUD "Vuk S. Karadžić" iz Roršaha nagrađen za najbolju žensku pevačku grupu.

Organizator ove smotre bio je Savez srpskog folkloru u Švajcarskoj, a dobar domaćin FMD "Izvor" iz St. Galena.

Ž. MARKOVIĆ

U MOKRANJU KOD NEGOTINA

DIJASPORA
OBNOVILA CRKVU

Meštani sela Mokranja kod Negotina, rasuti po celom svetu, sakupili su dobrovoljne priloge za popravku krova crkve u svom zavičaju. Na inicijativu Crkvenog odbora sela Mokranja, na čelu sa predsednikom Miletom Petrovićem, počeli su radovi na crkvenom krovu i postavljanje bakarnih oluka. Odbor je bio stalno u vezi i sa Savetom Mesne zajednice čiji je predsednik Stanoje Petrović uspeo da od Opštine Negotin za namenske potrebe dobije 2.000 evra i tako ovom sumom pripomogne crkvenom odboru. Međutim, za popravku celog krova hrama, izgrađenog još daleke 1878. godine, potrebno je mnogo više para. Zato je Crkveni odbor rešio da potraži pomoć od dijaspore. Rečeno - učinjeno. U ovu akciju su se odmah uključili Mokranjci iz Nemačke, Švajcarske, SAD i Slovenije, a očekuje se da im se priključe i zemljaci koji su na radu u Austriji, Italiji, Francuskoj, Danskoj i drugim zemljama.

Sveštenik Perica Božunović iskoristio je priliku da uputi duboku zahvalnost svim dobrovoljnim donatorima iz inostranstva, kao i meštanima sela Mokranja.

Među najvećim donatorima su Voja Nedeljković iz Minhena sa 1.500 evra, Arandjel Danilović 1.000 evra, Mira i Žika Marinković 300 evra, Gospava i Darko Jovanović 250 evra, Boban Petrović 100 evra i Živojin B. Marković, svi iz Frankfurta. Iz Švajcarske su akciju pomogli Miodrag Petrović (200 franaka), Miodrag Niculović, Momčilo Zarić i Dragiša Najdanović sa po 100 franaka, Ljubomir Kalinović, Živojin V. Marković i drugi. Iz Slovenije su pomoć uplatili Voja Petrović (100 evra) i Aleksandar Arsić 50 evra, a najduži put je prevalio novčani prilog Dragoljuba Stankovića, upućen iz SAD (100 dolara). Valja spomenuti da su u ovoj akciji, koliko su mogli, zdušno učestvovali i sami meštani Mokranja. Radovi su, inače već poodmakli jer je postavljena nova konstrukcija krova, koja će biti pokrivena folijom i crepom, a oko će biti postavljeni novi bakarni oluci. Radovi će potrajati dve sedmice i očekuje se da budu završeni na crkveni praznik Svete Trojice čije ime nosi i sam hram.

Ž. MARKOVIĆ

“NO LIMIT”
NA TURNEJI

Motorashi iz Moto-kluba "No Limit" iz Gosaua u istočnoj Švajcarskoj krenuli su na turneju po Hrvatskoj, Bosni i Srbiji. Među 11 motorista, nalazi se i jedna dama - Slavkica Zarić.

Okupljanje i startno mesto je bilo u Klubu građana "Homolje" u Gosauu, gde im je sponsor i blagajnik kluba Stanko Martinović svima spremio večeru i poželeo srećan put. Posle dobrog obroka

spremali su svoje ranceve i kacige i krenuli.

- Prvi cilj nam je odmaralište Crikvenica blizu Rijeke u Hrvatskoj, onda imamo obilazak Plitvica pa Krk. Zatim idemo da posetimo motorističku stazu "Grobnik" kod Rijeke, potom se spuštamo na Bihać i najverovatnije potom i za Banjaluku. Tu se razdvajamo. Neko se vraća za Švajcarsku, a jedna grupa nastavlja put za Srbiju, gde će ostati nedelju dana. Sve putne troškove i smeštaj u hotelu snosi Moto-klub "No Limit" - kaže vođa puta i predsednik kluba Nenad Zarić.

“SVETI NIKOLA” HERISAU
PEČENJE KAO
TRADICIJA

Uprava Kulturnog kluba "Sveti Nikola" iz Herisaua u istočnoj Švajcarskoj je povodom Đurđevdana prošle subote ispekla za svoje članove i prijatelje kluba jagnje na ražnju. Ovo je već četvrta godina od kada klub za svaki Đurđevdan po tradiciji sprema jagnjetinu.

Majstor kulinarstva i ujedno i jedan od potpredsednika kluba Dragan Dragić, rodom iz Kobišnice kod Negotina, sve vreme dok se jagnje peklo dežurao je pored ražnja i više puta je mazao jagnje zejtinom, da ne bi izgorelo. Kasnije su se sakupili svi članovi uprave, kao i članovi kluba i uz meze, džigericu s roštija, hladno pivo i mirišljavi dim, zajedno posmatrali i uživali kako se peče jagnje.

- Nekoliko puta tokom godine pravimo ručkove i večere za naše članove i prijatelje kluba. Za veće praznike, kao što su Božić, Uskrs, Đurđevdan i Sveti

Nikola, organizujemo to malo svečanje i obavezno pečemo prase, jagnje ili ribu. To je naša dužnost i to poštujemo svake godine - kaže blagajnik kluba Miodrag Bocokić, rodom iz Srbova kod Negotina.

Inače, Kulturni klub "Sveti Nikola" iz Herisaua je jedan od mlađe formiranih klubova u Švajcarskoj i postoji tek četiri godine. Deluje na sportskom, kulturnom i humanitarnom polju, solidno posluje i saraduje sa kulturno-umetničkim društvima iz matice. Ž. MARKOVIĆ

SOM KAPITALAC OD TRI METRA?!

svoje video-kamere "uhvatio" najvećeg soma u Švajcarskoj, a pretpostavlja se da je "neman" dugačka puna tri metra!

Ovih dana to je veoma aktuelna tema u Švajcarskoj i kantonu Soloturn, pa i među našim zemljacima, pasioniranim ribolovcima, kojih u "zemlji satova" ima podosta, a imaju i svoja udruženja.

Za velikog soma se ne bi znalo da ga nije snimio ronilac Bauermajster, na dubini od oko osam metara i video-snimak potom postavio na svoju veb-stranicu. I tu počinju "problemi". Naime, video-snimak je uočio i svetski rekorder u lov na somove Jakub Vagner iz Češke, koji je poznati sportski ribolovac i ima veliku želju da ulovi tog kapitalca iz reke Are u kantonu Soloturn u Švajcarskoj. On lovi ribu na svim kontinentima s tim da svaku ribu kapitalca, kada je ulovi, "poljubi" i pušta je nazad u vodu. Međutim po švajcarskim zakonima o ribolovu, riba koja se ulovi mora dase ubije i ne sme se puštati natrag u reku ili jezero tako da verovatno neće doći do ulova popularnog soma. Kako smo saznali, u sledećih par dana oformiće se i specijalni odbor koji će biti protiv toga da se novi simbol reke Are upeca i ubije.

Ronilac Alen Bauermajster je u reci Ari, u blizini Betlaha (kantonu Soloturn) u objektu